

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 611/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. augusta 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť ■■■■■, ■■■■■, vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 3, čl. 39 ods. 1 a čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1 ods. 1 a 2 Dodatkového protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1, čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 3, čl. 5, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2 a 3 a čl. 30 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, práv zaručených Medzinárodným paktom o občianskych a politických právach, Medzinárodným paktom o sociálnych, ekonomických a kultúrnych právach, Dohovorom o odstránení všetkých foriem diskriminácie na akomkoľvek základe, Dohovorom *proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu* a Dohovorom *o právach osôb so zdravotným postihnutím* postupom v konaní a uzneseniami Okresného súdu Žilina č. k. 25 C 445/2007-173 z 11. júna 2010 a č. k. 25 C 445/2007-319 z 25. januára 2012 v spojení s postupom v konaní a uzneseniami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co 252/2010 z 30. augusta 2010 a sp. zn. 6 Co 88/2012 z 29. februára 2012, ako aj postupom v konaní a uzneseniami Okresného súdu Žilina č. k. 25 C 445/2007-233 z 24. mája 2011, č. k. 25 C 445/2007-280 z 18. októbra 2011, č. k. 25 C 445/2007-350 z 20. septembra 2012 a sp. zn. 25 C 445/2007 z 3. decembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. augusta 2013 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 3, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 3, čl. 39 ods. 1, čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), čl. 1 ods. 1 a 2 Dodatkového protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol č. 12“), čl. 1, čl. 2 ods. 1 a 2, čl. 3, čl. 5, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2 a 3 a čl. 30 Všeobecnej deklarácie ľudských práv (ďalej len „deklarácia“), práv zaručených Medzinárodným paktom o občianskych a politických právach, Medzinárodným paktom o sociálnych, ekonomických a kultúrnych právach, Dohovorom o odstránení všetkých foriem diskriminácie na akomkoľvek základe, Dohovorom *proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu a Dohovorom o právach osôb so zdravotným postihnutím* postupom v konaní a uzneseniami Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 25 C 445/2007-173 z 11. júna 2010 a č. k. 25 C 445/2007-319 z 25. januára 2012 v spojení s postupom v konaní a uzneseniami Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 252/2010 z 30. augusta 2010 a sp. zn. 6 Co 88/2012 z 29. februára 2012, ako aj postupom v konaní a uzneseniami okresného súdu č. k. 25 C 445/2007-233 z 24. mája 2011, č. k. 25 C 445/2007-280 z 18. októbra 2011, č. k. 25 C 445/2007-350

z 20. septembra 2012 a sp. zn. 25 C 445/2007 z 3. decembra 2010 (spolu ďalej len „napadnuté uznesenia“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že všeobecné súdy napadnutými uzneseniami uložili sťažovateľovi povinnosť uhradiť súdny poplatok, resp. nepriznali mu oslobodenie od súdnych poplatkov. V jednom prípade (uznesenie č. k. 25 C 445/2007-350 z 20. septembra 2012) okresný súd prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej pred týmto súdom pod sp. zn. 13 C 230/2011.

3. Podľa sťažovateľa o nerovnakom zaobchádzaní, šikanovaní a priet'ahoch v konaní s poškodzovaním zdravia a ohrození života infarktom sťažovateľa (aj jeho manželky) hovorí priebeh konaní pred všeobecnými súdmi, v ktorom mu súdy odmietli priznať akékoľvek oslobodenie od súdnych poplatkov a prideliť mu bezplatného právneho zástupcu, na čo má podľa jeho slov právo, lebo aj konajúci sudca ho v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 88/2006 od súdnych poplatkov oslobodil za tých istých podmienok a pridelil mu bezplatného právneho zástupcu, a oslobodený s pridelením bezplatného právneho zástupcu bol aj v iných konaniach. Sťažovateľ preto považuje postup a napadnuté uznesenia všeobecných súdov za nerovnaké zaobchádzanie, šikanovanie a diskrimináciu, ktoré sú neprípustné, pretože aj v predchádzajúcom konaní zaplatil súdny poplatok prakticky zbytočne, čo navodzuje podľa jeho názoru dojem, že je to robené úmyselne tak, aby sa sťažovateľovi zbytočne „vyháňali finančné prostriedky z vачku“ a znemožnilo sa mu spory o jeho vlastníctvo doviesť do úspešného konca, podľa mienky sťažovateľa zrejme zo „zaujatosti“ súdu.

3.1 Sťažovateľ poukazuje aj na to, že konanie pred okresným súdom prerušené uznesením č. k. 25 C 445/2007-350 z 20. septembra 2012 bolo neoprávnene prerušené z toho dôvodu, že v tejto istej veci s tými istými účastníkmi bola [REDACTED], odporkyňou v druhom rade, podaná 10. októbra 2011 žaloba o určenie vlastníckeho práva vedená na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 230/2011, hoci podľa názoru sťažovateľa podľa ustanovenia § 83 Občianskeho súdneho poriadku začatie konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie, čo tiež sťažovateľ považuje za zaujatosť súdu,

diskrimináciu, cielené prierahy v konaní, finančné šikanovanie a snahu zo strany súdu pripraviť ho o majetok, ako to je podľa neho zrejmé z predložených dokumentov, pretože táto žaloba nie je podľa presvedčenia sťažovateľa podložená žiadnym právnym podkladom, iba klamstvom a zavádzaním zo strany navrhovateľky a podvodným konaním strediska geodézie Žilina pri vykonávaní THM v 80 rokoch.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom v konaní napadnutými uzneseniami všeobecných súdov boli porušené ním označené práva, ďalej aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenia všeobecných súdov a vec vrátil týmto na ďalšie konania a aby priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie vo výške 30 000 €.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

K namietanému porušeniu označených práv postupom v konaní a uzneseniami okresného súdu č. k. 25 C 445/2007-173 z 11. júna 2010 a č. k. 25 C 445/2007-319 z 25. januára 2012 v spojení s postupom v konaní a uzneseniami krajského súdu sp. zn. 9 Co 252/2010 z 30. augusta 2010 a sp. zn. 6 Co 88/2012 z 29. februára 2012

6. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základných práv a slobôd poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a ústavný súd až subsidiárne.

6.1 Princíp subsidiarity spočíva v tom, že ústavný súd poskytuje ochranu základným právam a slobodám iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri skúmaní podmienok konania o sťažnosti riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je ochrana základných práv a slobôd poskytovaná ústavným súdom prostredníctvom ústavou a zákonom o ústavnom súde upraveného konania o sťažnosti subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak o tejto ochrane nerozhodujú všeobecné súdy (porov. mutatis mutandis II. ÚS 13/01, IV. ÚS 102/09). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť (porov. I. ÚS 20/02, III. ÚS 152/03).

6.2 Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ využil svoje právo podať proti postupu v konaní a napadnutým uzneseniam okresného súdu č. k. 25 C 445/2007-173 z 11. júna 2010 a č. k. 25 C 445/2007-319 z 25. januára 2012 odvolania, o ktorých bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaniach sťažovateľa v danom prípade nepripúšťa možnosť ústavného súdu rozhodovať o napadnutých uzneseniach okresného súdu, keďže odvolanie predstavuje účinný opravný prostriedok ochrany práv sťažovateľa vo vzťahu k napadnutým uzneseniam okresného súdu.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť v časti namietaného porušenia ústavných práv sťažovateľa postupom v konaní a uzneseniami okresného súdu č. k. 25 C 445/2007-173 z 11. júna 2010 a č. k. 25 C 445/2007-319 z 25. januára 2012 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

7. Čo sa týka postupu v konaní a uznesení krajského súdu sp. zn. 9 Co 252/2010 z 30. augusta 2010 a sp. zn. 6 Co 88/2012 z 29. februára 2012, ústavný súd zistil, že tieto uznesenia nadobudli právoplatnosť 20. októbra 2010, resp. 11. apríla 2012.

7.1 Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

7.2 Sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 2. augusta 2013. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť nebola podaná v lehote predpokladanej zákonom o ústavnom súde pre podanie sťažnosti.

7.3 Ústavný súd preto sťažnosť v časti namietaného porušenia označených práv postupom v konaní a uzneseniami krajského súdu sp. zn. 9 Co 252/2010 z 30. augusta 2010 a sp. zn. 6 Co 88/2012 z 29. februára 2012 odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre oneskorenosť.

K namietanému porušeniu označených práv postupom v konaní a uzneseniami okresného súdu č. k. 25 C 445/2007-233 z 24. mája 2011, č. k. 25 C 445/2007-280 z 18. októbra 2011, č. k. 25 C 445/2007-350 z 20. septembra 2012 a sp. zn. 25 C 445/2007 z 3. decembra 2010

8. Z napadnutých uznesení okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ bol vo všetkých štyroch prípadoch oprávnený podať proti uzneseniam okresného súdu odvolania, o čom bol aj riadne poučený. O podaných odvolaniach bol oprávnený rozhodovať krajský súd.

8.1 Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

8.2 Zo sťažnosti nie je zrejmé či sťažovateľ takéto odvolania aj podal. Akokoľvek však sťažnosť smerujúca iba proti napadnutým uzneseniam okresného súdu, proti ktorým bolo prípustné odvolanie, je podaná predčasne, keďže existoval iný orgán verejnej moci (krajský súd) oprávnený poskytnúť ochranu sťažovateľovým právam a slobodám.

8.3 Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť v časti namietaného porušenia ústavných práv sťažovateľa postupom v konaní a uzneseniami okresného súdu č. k. 25 C 445/2007-233 z 24. mája 2011, č. k. 25 C 445/2007-280 z 18. októbra 2011, č. k. 25 C 445/2007-350 z 20. septembra 2012 a sp. zn. 25 C 445/2007 z 3. decembra 2010 odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

9. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2016